

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/296/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213724
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6912213724.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.09.2012 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 416,74 Eur titulom nemajetkovej ujmy (značka navrhovateľa 6913 - NZP). Uviedol, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č.XXXXXXX s dlžníkom M. I., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci sp. zn. N. XXXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom tunajšiemu súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca pri tom vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu tunajšieho súdu uplatňuje teda nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla tým, že tunajší súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou ešte pred podaním tohto návrhu na začatie konania odporcu požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca však na ňu do podania žaloby nereagoval.

Žalovaný sa na výzvu súdu písomne vyjadril a žiadal žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru podanie (žaloba) je zmätočné, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zjavné, či si žalobca uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Tiež nemôže ísť ani o zodpovednosť za

škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia by musela byť konštatovať príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Aj lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia, a nie na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Žalobca nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať či došlo k zbytočným prieťahom je ústavný súd. Čo sa týka uplatnenej náhrady škody, namietal, že žalobca nepreukázal jednak vznik a jednak ani výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaný vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, pričom súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je žaloba právne neopodstatnená.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o konanie, v ktorom si žalobca uplatňuje voči žalovanému zaplataenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorého hodnota neprevyšuje sumu 1 000,- Eur, súd konštatuje, že ide o drobný spor, preto súd vo veci nenariadil pojednávanie a dňa 03.12.2014 vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením úradného záznamu zo dňa 19.05.2014 a fotokópií listín urobených z pripojeného spisu sp. zn. XEr/XXXX/XXXX - žiadosti o udelenie poverenia, zápisnice o spísaní návrhu na vykonanie exekúcie, uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora zo dňa 04.03.2011 a uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota o zastavení exekúcie zo dňa 23.06.2011, rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 29.01.2014 č. XC/XXX/XXXX-XX, ktorým bol zamietnutá žaloba žalobcu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu - zbytočným prieťahom pri rozhodovaní, ktorý by zakladal právo žalobcu na náhradu škody, prípadne na nemajetkovú ujmu a písomných podaní účastníkov aj s prílohami a vec posúdil takto:

Z úradného záznamu zo dňa 19.05.2014 a urobených fotokópií listín z pôvodne pripojeného spisu sp. zn. XEr/XXXX/XXXX (u súdneho exekútora B.. P. C. vedeného pod spis. zn. N. XXXXX/XX) súd zistil, že dňa 10.12.2010 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému M. I. pre vymoženie 602,53 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Uznesením zo dňa 04.03.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, lebo po preskúmaní exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v zmysle § 44 ods. 2 Ex. por. zistil, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s ust. § 52 a nasl. Obč. zák., ako aj ustanoveniami Smernice 93/13/EHS. Následne exekúciu zastavil. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 29.01.2014 č. 8C/205/2012-50 súd zistil, že bola zamietnutá žaloba žalobcu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu - zbytočným prieťahom pri rozhodovaní, ktorý by zakladal právo žalobcu na náhradu škody, prípadne na nemajetkovú ujmu

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 416,74 Eur a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

V prvom rade súd konštatuje, že žaloba bola dostatočne špecifikovaná v zmysle § 43 a § 79 O.s.p. ako aj Exekučného poriadku. Súd mal k dispozícii ako dôkaz exekučný spis. Žalobca sa svojou žiadosťou adresovanou žalovanému ešte pred podaním tejto žaloby domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody. Už uplynula aj 6 mesačná lehota od prijatia žiadosti a žalobca sa teda domáha nároku na náhradu škody na súde. Súd má za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť a podal žalovanému pred podaním tejto žaloby žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, účinného do 31.05.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Jeho znenie bolo novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2011, ktoré stanovuje, že exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného do 31.05.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Tu súd považuje za potrebné uviesť čo sa týka rozdielneho výkladu ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2011, že pokiaľ súdy podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2011 akceptovali ako exekučné tituly aj rozhodnutia vydané rozhodcovskými súdmi, tak potom Zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorým s účinnosťou od 01.06.2010 bolo novelizované znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že bola vypustená 15 - dňová lehota na poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku bola táto lehota vypustená aj pokiaľ ide o rozhodnutia vydané rozhodcovskými súdmi. Zákonom č. 102/2011 Z.z., účinným od 01.06.2011 už len vzhľadom na rozdielnosť výkladov ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení do 01.06.2011 bolo toto zákonné ustanovenie vyprecizované tak, že výslovne sa v ňom uviedli rozhodnutia rozhodcovských súdov, čo však neznamená, že tieto neboli dovtedy chápané ako exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Na základe uvedeného potom možno dospieť k záveru, že úmyslom zákonodarcu bolo neaplikovať 15 dňovú lehotu pri poverení exekútora aj v prípadoch, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, aj keď to nebolo explicitne uvedené v Exekučnom poriadku. Súd

totiž nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho smie a musí odchyliť, ak si to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku.

Exekučný súd bol povinný dôsledne skúmať či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a to v každom štádiu vedenia exekúcie (na návrh účastníka konania alebo; aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Okrem iného je povinný skúmať, či podklad na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanoveniu § 41 Exekučného poriadku.

Podľa názoru Ústavného súdu SR vyslovenom v uznesení zo dňa 3. marca 2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, vnútroštátny súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 143/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Exekučný súd v zmysle vyššie uvedených kritérií, uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitosť vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a prepismi EÚ, preskúmal predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietol. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie (vyžadujúca osobitnú právnu úvahu), nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navyše súd konštatuje, že pri zameraní sa na systematicku ustanovenia § 44 ods. 2

Exekučného poriadku možno zistiť, že o lehote 15 dní sa zákonodarca zmieňoval len v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade nesplnenia podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie už zákonodarca žiadnu lehotu neuvádza. Teda na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie žiadna lehota nie je daná.

Súd prihliadol aj na okolnosti, za ktorých k tvrdenej ujme malo dôjsť, pričom konštatuje, že v období, keď bola podávaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie boli na tunajší exekučný súd zo strany navrhovateľa postupne podávané hromadné podania v zmysle Exekučného poriadku v iných exekučných veciach - a to v počtoch výrazne negatívne ovplyvňujúcich plynulé vybavovanie exekučnej agendy tunajším súdom v zákonom stanovených lehotách, pričom následkom toho došlo k mimoriadnej zaťaženosti tohto exekučného súdu.

Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, existenciu ďalších predpokladov už neskúmal a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvlášť rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Tiež súd poznamenáva, že námietkou premlčania vznesenou žalovaným sa súd nezaoberal, keďže dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Úspešný žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania, avšak trovy konania nevyčíslil. Zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, existenciu ďalších predpokladov už neskúmal a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

13C/296/2012

7

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.